La CUP també exigeix un òrgan de coordinació pel Referèndum

written by Redacció Unilateral | 11 de maig de 2017

De la mateixa manera que fa uns dies, l'**Assemblea Nacional Catalana** exigia un òrgan de coordinació pel desenvolupament del Referèndum d'Independència, la **CUP**, ahir, en una Conferència política celebrada a Barcelona, va insistir en un organisme semblant que ha d'aplegar el govern, els partits polítics i les entitats sobiranistes. Fins i tot, els portaveus anti-capitalistes, van arribar a detallar quins partits n'havien de formar part: el PDeCAT, ERC, els Comuns, Demòcrates per Catalunya i, lògicament, la CUP.

La compareixença davant els mitjans de comunicació, segons **Quim Arrufat** tenia quatre objectius o motivacions: determinar la situació on es troba el procés, fer propostes pels propers temps, assenyalar punts d'alerta i determinar en quina situació s'està en l'organització del referèndum.

L'ex-diputat, que va comparèixer acompanyat de la dirigent **Núria Gibert**, també membre del Secretariat Nacional i regidora de Sant Cugat del Vallès, va iniciar la seva intervenció aclarint que l'única aliança de la CUP amb altres forces polítiques és per a la realització del referèndum. Això no obstant, de seguida va criticar que en els darrers temps s'estan presenciant picabaralles tant a l'interior del govern com de Junts pel Sí, i sobretot el fet que es parli de Plans B, fet que genera desconfiança entre els ciutadans. També va esmentar que sembla existir pànic a fer els primers passos. Tot plegat, ha fet que els mecanismes existents de coordinació entre la majoria parlamentària i els anti-capitalistes, se'n ressenteixin.

També va afegir que, la CUP està preocupada o desconfia d'alguns dels noms que han aparegut als mitjans de comunicació

com a membres de l'òrgan propi del govern que coordinarà el referèndum. Davant de tots aquests problemes i secretismes, Arrufat exigí una informació clara, transparent i sobretot «anar de cara», no actuar des de la por, i des de les filtracions, i no parlar més de Plans B.

Per contra, del que sí que cal parlar, és de la data i la pregunta, el coneixement de les quals, crearà confiança. Van exigir-ne, doncs, el seu coneixement públic el més aviat possible.

Gibert, per la seva banda, va demanar que es constitueixi d'una vegada el comitè d'experts (legal team), tant catalans com internacional que vetlli per tot el procés i en faci un seguiment, així com per controlar les respostes judicials de l'estat per evitar-lo. Concretament, tres són les garanties que s'han de preservar: el dret de vot, tant si s'exerceix des de Catalunya com des de l'exterior; la dels recomptes i dels resultats, que han d'anar a càrrec no de voluntaris (com en el 9N); i a una campanya lliure i equitativa (tant pels partidaris del Sí com pels del No), amb una durada mínima de 15 dies, i presència garantida en els mitjans de comunicació públics.

Quant a l'òrgan de coordinació global, esmentat més amunt, destaca la presència, entre els partits, dels Comuns. Aquest òrgan, segons els cupaires, s'ha de reunir de forma periòdica i els seus membres han de treballar des de la lleialtat mútua. I ha de ser unívoc, no deixant, doncs, espai per al dubte.

Per acabar, Gibert tornà a fer èmfasi en la necessitat de la transparència informativa, entre d'altres raons, perquè a secretisme no es guanyarà als «*serveis d'informació de l'Estat*». Per això ha conclòs que per assegurar el seu èxit és molt important la mobilització ciutadana.